

Datum van
inontvangstneming

:

25/07/2013

Zaak C-346/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

25 juni 2013

Verwijzende rechter:

Hof van Beroep te Bergen (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

7 juni 2013

Appellante:

Stad Bergen

Geïntimeerde:

KPN Group Belgium SA

(omissis)

Inzake:

stad Bergen, (omissis)

(omissis)

En:

SA KPN BELGIUM, (omissis)

(omissis)

Het Hof van Beroep, (omissis), wijst de volgende beschikking:

Gezien, (omissis) [**Or. 2**]

de kopie (omissis) van het op 30 juni 2010 door de fiscale kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen op tegenspraak uitgesproken vonnis, (omissis)

(omissis)

Er zij (omissis) aan herinnerd dat het (omissis) verzoek werd ingediend door geïntimeerde en dat het drie belastingen „op GSM-pylonen en -masten” over het aanslagjaar 2008 van in totaal 7 500 EUR betreft; **[Or. 3]**

De litigieuze belastingverordening werd vastgesteld op 5 maart 2007 en is van toepassing op de aanslagjaren 2007 en volgende;

Deze heeft betrekking op zendpylonen of -masten van een bepaalde omvang die zijn verankerd op een eigen locatie, die bestonden tijdens het aanslagjaar, die bestemd zijn om daarop verscheidene types antennes te plaatsen die nodig zijn voor een goede werking van het mobiele telecommunicatienetwerk en die niet konden worden geïnstalleerd op een bestaande plaats (dak, kerk, ...);

De belasting is verschuldigd door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die eigenaar is van een hiervoor omschreven goed;

Deze bedraagt 2 500 EUR per pyloon of per mast;

De rechter in eerste aanleg heeft bij het wijzen van de betreden beschikking geweigerd de litigieuze belastingverordening toe te passen door te overwegen dat deze de artikelen 10,11 en 172 van de Grondwet schond;

Hij heeft derhalve het oorspronkelijke verzoek toegewezen;

(omissis)

(omissis) **[Or. 4]**

(omissis)

(omissis) **[Or. 5]**

(omissis)

Geïntimeerde voert artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, tevens „machtigingsrichtlijn” genoemd, aan;

In dit artikel staat:

„De lidstaten kunnen de betrokken instantie toestaan de gebruiksrechten voor radiofrequenties of nummers of rechten om faciliteiten te installeren op, boven of onder openbare of particuliere eigendom, te onderwerpen aan vergoedingen die ten doel hebben een optimaal gebruik van deze middelen te waarborgen. De lidstaten zorgen ervoor dat deze vergoedingen objectief gerechtvaardigd,

transparant en niet-discriminerend zijn en in verhouding staan tot het beoogde doel en zij houden rekening met de doelstellingen van artikel 8 van richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn)”; **[Or. 6]**

Artikel 12 van dezelfde richtlijn betreft administratieve bijdragen die betrekking hebben op administratiekosten die voortvloeien uit het beheer, de controle van en het toezicht op de naleving van het algemene machtigingssysteem;

Geïntimeerde voert eveneens een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 juli 2012 (gevoegde zaken C-55 /11, C-57/11 en C-58/11) aan.

Volgens dit arrest heeft artikel 13 van voormelde richtlijn rechtstreekse werking, zodat particulieren zich voor de nationale rechter rechtstreeks op dit artikel kunnen beroepen om op te komen tegen de toepassing van een beslissing van een openbare autoriteit die hiermee in strijd is;

Voor het overige heeft het dictum van dit arrest geen weerslag op de oplossing van het onderhavige geschil;

Voormeld arrest bevat echter twee overwegingen (punt 28 en 29) waarin is opgenomen dat de lidstaten enkel bevoegd zijn om ofwel administratieve bijdragen in de zin van artikel 12 van voormelde richtlijn, ofwel vergoedingen in de zin van artikel 13 van dezelfde richtlijn, op te leggen. Zij kunnen dus geen andere heffingen of vergoedingen voor de levering van elektronischecommunicatienetwerken en -diensten opleggen dan die waarin deze richtlijn voorziet;

De litigieuze belastingen zijn geen vergoedingen aangezien zij niet een tegenprestatie zijn voor aan geïntimeerde verstrekte diensten;

Zij zijn evenmin administratieve bijdragen in de zin van voormeld artikel 12;

De gemeenten oefenen bovendien geen enkele bijzondere bevoegdheid uit wat betreft de organisatie en de regelgeving inzake mobiele telefonienetwerken; **[Or. 7]**

Voormelde overwegingen verwijzen „naar analogie” naar twee eerdere arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie, het ene gewezen op 18 juli 2006 in de zaak C-339/04 en het andere gewezen op 10 maart 2011 in de zaak C-85/10;

Deze twee arresten betreffen echter richtlijn 97/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 april 1997 betreffende een gemeenschappelijk kader voor algemene en individuele machtigingen op het gebied van telecommunicatiediensten;

Deze richtlijn werd in 2002 vervangen door vijf andere „samenhangende” richtlijnen, waaronder „machtigingsrichtlijn” 2002/20/EG van 7 maart 2002, waarvan hierboven sprake is;

Appellante voert een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 8 september 2005 in gevoegde zaken C-544/03 en C-545/03 aan.

Dit arrest is gewezen naar aanleiding van door de Belgische Raad van State verwezen prejudiciële vragen, na instelling van een beroep tot nietigverklaring tegen een belastingverordening inzake GSM-antennes, -masten en -pylonen, die werd vastgesteld door de gemeente Fléron;

In dat verband bepaalt punt 37 van voormeld arrest het volgende:

„Vooraf dient te worden opgemerkt dat het feit waardoor de belastingen op de communicatie-infrastructuur verschuldigd worden, niet de afgifte van een vergunning is. Derhalve is de ter terechtzitting door Mobistar ingeroepen richtlijn 97/13 niet van toepassing op de feiten in kwestie”;

Opnieuw is er hier sprake van richtlijn 97/13 en niet van richtlijn 2002/20;

Appellante verzoekt het Hof van Beroep het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: **[Or. 8]**

„Verbiedt artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten de territoriale lichamen om, om budgettaire of andere redenen, belasting te heffen over de economische activiteit van telecommunicatiebedrijven in de vorm van op hun grondgebied geplaatste GSM-pylonen, -masten of -antennes ten behoeve van deze activiteit?”;

Gezien punten 28 en 29 van voormeld arrest van 12 juli 2012 en aangezien punt 37 van voormeld arrest van 8 september 2005 de oude richtlijn 97/13 betreft, is het noodzakelijk om voormelde vraag prejudicieel te verwijzen naar het Hof van Justitie van de Europese Unie;

Om deze redenen,

verwijst het Hof van Beroep,

(omissis)

krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende prejudiciële vraag naar het Hof van Justitie van de Europese Unie:

„Verbiedt artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-

communicatienetwerken en -diensten de territoriale lichamen om, om budgettaire of andere redenen, belasting te heffen over de economische activiteit van telecommunicatiebedrijven in de vorm van op hun grondgebied geplaatste GSM-pylonen, -masten of -antennes ten behoeve van deze activiteit?"; **[Or. 9]**

(omissis)

Uitgesproken op **7 juni 2013** ter openbare terechtzitting van de Zesde burgerlijke kamer van het Hof van Beroep,

(omissis)